

[Krag.]

virkelig søge at faa Udgifterne sat op med 20 pCt.! For Forholdet er jo det, at medens Nationalindkomsten gennem Aarene siden 1930 er vokset med ca. 50 pCt., er Skatte-trykket vokset med 100 pCt.; naar den Beskatning, som nu kræves gennemført, er vedtaget, saa vil denne Procentsats være steget ganske overordentligt.

Maa jeg sige til den højtærede Forsvarsminister, at det var for saa vidt overflødig at remse op for mig, hvad vi foreslog ved Behandlingen i 1937 i Tilknytning til Betænkningen. Det er jeg vel bekendt med. Vi stillede Forslag, som Ministeren siger, om en Forbedring af Hovedstadens Forsvar, og vi stillede Forslag om Flyvevæsenets Forbedring; vi stillede Forslag om Regimenternes Forøgelse, vi stillede Forslag paa en Række andre Omraader, og forud for denne Betænkningens Afgivelse fandt der en indgaaende mundtlig Drøftelse Sted, som den højtærede Minister sikkert vil erindre. Han deltog i adskillige Samraad, ikke sandt, og afviste det ene Krav efter det andet, som vi stillede. Vi reducerede derfor vore Fordringer ved Afslutningen af Forhandlingen til det mest absolutte Minimum i Haab om at kunne faa den højtærede Forsvarsminister og hans Partier til at gaa med til Gennemførelse af dette Minimum, men ogsaa dette blev afvist. Derfor er Forholdet dette, at vi maatte overlade den højtærede Regering Ansvaret for 1937-Ordningens Gennemførelse.

Jeg har ikke talt om, at den højtærede Minister har forsømt et rimeligt Tempo med Hensyn til Anskaffelsen af de Ting, som 1937-Ordningen fastslog, men med Hensyn til, hvad der nu i øvrigt skal til f. Eks. af Luftværnskanoner og nu ogsaa ved Bygningen af Torpedobaade. Det er alt sammen Problemer, der kunde være løst, og som jeg havde det bestemte Indtryk, at i hvert Fald den højtærede Minister godt vilde have været med til at løse, hvis han ikke i 1937 havde haft en Makker, der havde hindret ham deri. Og nu kan han nok saa meget sige, at Stigningen i Priserne paa disse Anskaffelser kun bliver 20—25 pCt. Jeg har mine Oplysninger om, at Stigningen vil andrage op imod 100 pCt. og mere end det paa adskillige af de Anskaffelser, der nu skal foretages, fra særdeles kompetent Side. Men dette Spørgsmaal kan først finde sin Afgørelse paa et senere Tidspunkt, da Regnskabet for disse militære Anskaffelser kommer til at foreligge for Rigsdagen.

Første Næstformand (Vanggaard): Jeg henstiller, at Bemærkningerne om denne Sag indskrænkes mest muligt, da der sikkert senere vil blive rig Lejlighed til at uddybe denne mere specielle Side af Udgiftsforøgelserne.

Forsvarsministeren (Alsing Andersen): Jeg skal rette mig efter den højtærede Formands Henstilling og nøjes med at slaa fast, at det jo er saaledes, som jeg har konstateret det, at Venstre ikke stillede andet Forslag end det, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Krag har talt om. Andet Forslag stillede Venstre ikke i 1937. Situationen vilde altsaa ikke have været bedre, om det var blevet gennemført.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Jeg vil blot i Anledning af det ærede Medlem Hr. Korsgaards Fremdragelse af Socialreformen sige, at det er jo rigtigt, at den paa Regeringens uafviselige Krav derom knyttedes til Kanslergadeforliget, men jeg har hævdet mange Gange her fra denne Talerstol, at hvis denne Sociallovgivning ud over Landet af Landets Kommuner administreredes ikke blot efter dens Ord, men ogsaa efter dens Aand, saa vilde de Udgiftsforøgelser, som den har givet Anledning til, langt fra naa de Højder, som man nu er naaet op paa. Det er først og fremmest den vage Administration, der i mange Tilfælde ser bort fra Lovens rene, klare Ord, som er Anledning til den voldsomme Stigning. Lad mig f. Eks. nævne Stigningen i Kommunernes Udgifter til Kommunehjælp. Kommunehjælpen maa normalt ikke overstige Aldersrenteydelsen, men rundt om i Kommunerne ydes der Kommunehjælp paa baade det dobbelte og tredobbelte af denne Ydelse, uden at det faar den Virkning, som det er fastslaaet i Sociallovgivningen at saadan Ydelse skal have. Og maa jeg saa sluttelig tillade mig at sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at den Side af Socialreformen, som ude omkring i Befolkningen giver Anledning til den største Utilfredshed, hvad jo Lands-tingsmand Gudiksens Artikel forleden var et talende Eksempel paa, er Arbejdsløshedsordningen, og for den har ogsaa det ærede Medlem Hr. Korsgaard og hans Parti stemt.

Hermed sluttede Forhandlingene.